

a távozó

(Györe Balázsnak)

mint mikor a moni
toron következő beteg
nevét az előző beteg
háta kiáltom. s az elbocsájtott betegen
átrezgő hangot reményteljesebbnek hiszem. a meg
könnyebbült test talán kiszűri
a szorongást belőle. épp így beszélek vele.
mintha *a távozó* köztünk lenne.
minden tudományom ugyanaz
a tanult tehetetlenség.
látod, kislányom, kár, hogy nem vérbajom van,
már régen meggyógyítottál volna!
nem tűnt el a forma.
hiába az ábrázolás tilalma.

két vers a mellettem fekvőnek

Ctrl c

annyira felébredni,
hogy hozzám képest
minden egész fél
szendergés legyen,
magamtól nem tudok,
nasztaszja filippovna.
csak ha az álom a testtel
együtt átrezeg az ébrenlétbe. és nem
csak emlékezet lesz. ugyanazon
rezgésszámból épül
meg a szoba körülöttem. ugyanaz,
amiben elaludtam, és mégis,
mintha először látnám, mert
minden atom az álombeli
hanggal együtt rezeg. sőt, ebből
a hangból vétetett. aki nem
az álomból érkezett, feketet
mellettem, olvashat szent
könyveket, mégsem hallja
a hangot, ami a teremtés
óta mindenben ott rezeg. amitől
nincs semmi, ami élettelen.
ítélni csak ő ítélhet, akire
nem vonatkozik semmilyen
kötelező vonzat.
marad alanyeset
bármely prepozícióval.

Ctrl v

körülvesz. az ige
elbeszélő alakja, nasztaszja filippovna,
nem múlt.
ebben az alakban testesül
meg a mondat. a fiúban. *fel kell újra
építeni a szentek szentjét.* honnan
a bizonyosság, hogy minden nyelven
mondja, míg engem az anyanyelvhez
érkeztet? mint az idők végén, mikor elébe
gyűjtetnek minden népek, elébe, aki nem
gondolkodik igeidőkben. s mindenki
a test szinkrontolmácsolásában hallja.
van olyan hang,
amitől a tárgyi világ alanyivá válik. amitől
a valóság látomás lesz.
az írás közben belőlem feltörő beszéd előtti hangok
erre az álmomból
kilépő, ébredéssel le nem
csengő hangra hangolják a testem.
hogyan ez munka vagy nem?
hosszú órák, míg utána
magamhoz térek. s már nem a kettős *controllal*
átemelt cv az életrajz. mindig lesz,
aki segít. néha maga
sem tudja miért. hogy is tudná ember
elhallgattatni a hangot, amiből,
mint láthatatlanból, minden látható előállott? letagadni meg
érintettségünket: letagadni, hogy angyalt láttunk, hogy ne
tartsanak örültnek.
a rezgésszám,
aminek minden felhangja csend:
átemelés tőle.